

Vojáci.

F. Šrámek.

Ze mám dobrý žaludek a že nejsem křivý, císaři já sloužím a on mne živí — levou musím vykročit a pak teprv pravou, a zeť nesmím prorazit tvrdou svojí hlavou, nejhezčí je mezi ptáky orl s dvoji hlavou.

Od hejtmana dolů to je řada cností, dvacet šarží u setniny, ostatní jsou sprostí — milujeme plukovníka a jame jeho děti, jenom šavli mávne, vše už za ním letí, jak ho strašně milujeme, nelze povědět.

My si nechceme pouze na vojáky brát, my se chceme do opravdy, do opravdy práti — s námi všechno stojí, s námi všechno padne, dokud my tu, stát nám nikdo neukradne, my jsme krásné regimenty, regimenty slavné...

BOROVSKÉ ZVONY.

Ten Borovský kostelíček stojí na vršku, skrze lesy smutně na mne hledí: "Jsi to, můj hošku?"

Jdi poslechnout borovské zvony, kolikrátkoli chceš, vždy tíhou olava padá ti v duši těžký jich zvuk: "Havel Borovský!"... Ranní zvoněk se rozklíná a třese táhle po lukách orosených po nichž se slzami stříbí: "Havel Borovský!"...

Děťátko, hošík se toulával po těchto lukách a trhával do kytky blatouchy, pak zrakem zasněným díval se nahoru na kostelíček... Divnou, neuvědomělou touhou plnila se mu hrud' a rozpínala a oči se slzami zalily vždy — to slzami stesku a bezmoci...

Tenkrát borovské zvony nehovořily ještě jako dnes — tenkrát čistým jasným ranním vzduchem jakoby se třáslo čekání, chvěla se naděje a beznaděj. Ta beznaděj vlévala lidem v těla únavu a malátnost do duší, když měli se k denní lopotě. — Šel sedlák do poli těžkým krokem raba a stíral pot dříve než přiložil ruky k rádlu. Dnes za jiter žalují těsně borovské zvony: "Havel Borovský!"...

A kvilivý tón jejich mění se v tvrdý a urputný když v poledne svolávají udřené, ulopocené pracovníky s poli k chudým obědům. Ve výčitky a palčivé protesty mění se jejich hlas, divokým vzmachem se rozletá do polední výhně, na borovský kostel se lepí a tam ulpělý září do širého kraje jak neodčinitelná krivda.

Když poslouchával je zachmuřený jinoch pod vrškem, projda čas od času jak bez cíle a neodvažuje se utrhouti květu, tu jinak mluvily... Budily v mladé, dumné duši představy toho velikého, po čem okolní lada a lesy práhly, nač čekaly už drahé let —

Nadarmo na Šenfeldské pláni nestojí pomník české síly — od tamtuh větry do Borové nosí divné zkazky —

Mladík je vnímal do duše a smul z nich plány tak těžké, tak tížící, že padal až pod nimi — ale neupadl...

Dnes o polednách slyšati borovské zvony jak údery hromu: "Havel Borovský!"

A když tkalec počnou pracovat a veškerým městečkem, ba veškerým krajem kol zazvučí stavů tluk: "Havel Borovský, Havel Borovský" s večerním klekáním pospíchá do světa s borovského vršku, od lesů se vkrádá, do těch smutných, chudých lesů černých se tlačí a odrazem z nich vylétá, aby znovu od kostelíčka spole ku všem českým duším, i tam k velkému městu orla dvouhlavého, a

nejví k tomu městu: "Havel Borovský!"

Po prvé před padesáti léty do lesů zaznělo: "Havel Borovský!" Do lesů, jež před nedávnem smutně zřely, na orla-psance hleděly, jenž u volném rozletu spoután a sražen v země prach, kdy mřít ku modru nebe. Do tmavých, truchle šumných lesů, které s velkým údivem se ptaly: "Jsi to, můj hošku?" A nechápajíc a nemohouce pochopit, do pustých plání borovských slaly své bezútesné písně na perutích sténajícího větru.

Po prvé před padesáti léty... A od té doby víc a více přimily se shrbené páteře, víc a více jiskřil zrak, víc a více rozvíraly se zafaté pěsti ku plodné práci. Už nechodili lidé s poli jak bez ducha, víc a více to v nich bouřilo, kypělo a vřelo...

Dnes sedlák se vrací do chaty u večer za vzdorného, sebevědomého zvonů tlukotu cele vyměněn a pružně jde a v mysli s mužným vzdorem a sebevědomím.

Dnes borovské zvony hrozí: "Havel Borovský" — hrozí jak u vědomí, že veliký Genius snad kdesi už se znovu rodí a přijde ku vyvršení díla. Že snad už v některé té chudé chatce borovské buchá srdéčko, jež přinese poslední kámen na smělou stavbu. A snad kdesi jinde, vždyť borovské zvony do každé bytůstky české vetloukly padesátiletým zvučením své, hrdé: "Havel Borovský!" Ar. Zdeněk.

ŠTĚSTÍ—PTÁČE PRCHAVÉ...

Je štěstí jako to ptáče prchavé, neuhlídáš je, nepřipneš k sobě pevnou páskou...

Jako paprsek slunce na chvíli kmitne se nad krajinou tvého žití — a zase přebá a mizí — A jenom stesk a žal ti zbývá nebo jen myšlenka na ty šťastnější chvíle, jež byly — ale již nejsou. Dnes zazáří na tebe plným jassem, jsi šťasten jako nikdy snad před tím, ale v zápětí přijde bolestné zklamání... Vidíš, že ten paprsek štěstí byl jen klamem — ptáčetem prchavým, jež neuhlídáš, nepřipneš k sobě pevnou páskou.

Dobrý přítel listu našeho v Čechách, p. Edward Navrátil v Praze, mnohým známý i ze zdejšího svého pobytu, píše nám: Opuštěte, že nepsal jsem Vám tak dlouho. Čekali jsme u nás radostnou událost a tak jsem odkládal, až vše bude odbyto. Dne 23. července t. r. narodila se nám hezoučká holčička. Měli jsme všichni radost a největší ovšem my se ženuškou. Žel však, že veliká radost naše během dvou dnů v tak nesmírný bol se proměnila. Během jedné hodiny neúprosná smrt vyrvala nám naše štěstí — naše všechno! Odešla od nás navždy naše Jindřiška, náš andílek. Jsme bolem takřka celí shroucení. Co jsme se na tu dušku malou načekali, co nadějí a snů vkladli a vše to jedinou hodinou zničeno. Marná byla všechna pomoc přispěhávších lékařů! Zas a zas jen naděje v lepší budoucnost nás sílí k dalšímu boji o život.

Cítíme s přítelem našim všichni ten žal a dovedeme chápati velkou jeho bolest...

Samí víme předobře, co jest zklamání... Víme, co je život... Život prožít, není pole projit pluhem, řekl ruský básník Kolcov. A o pravdivosti těchto slov je možno denně se přesvědčit...

Tiskneme přáteli soustrastně ruku a zároveň tiskneme mu ruku k tomu odhodlání: hledati posilu v budoucnosti —

Je štěstí ptáče prchavé a to je nutno vždy mít na vědomí —

NĚKTERÉ Z DOPISŮ p. HAVLASOVI.

RAVENNA, Neb., 10. srpna.

Čtený pane, zde Vám zasílám malou sbírku, na Havlíčkův pomník a zároveň výtěžek z našich anglických novin, z něhož poznáte, že vzpomínka výročí úmrtí dne našeho mučedníka neprošla u nás jen tak ledabylo. Slavnosti přitom byl též redaktor onoho anglického listu a několik jiných Američanů. Kéž by nikdy náš národ nezapomněl svého bojovníka Havlíčka a vždy měl ho v té úctě a lásce, již si zaslouhuje. Mohu vám sdělit, ctěný příteli, že se nám výlet, spojený se slavností, dost dobře zdařil: přišlo aspoň drobet oněch, kteří tu českou krev v sobě ještě cítí. Všem se slavnost líbila a ti pohodlní teď litují, že se také nedostavili. Čistý výtěžek bude asi \$30, jež budou zaslány přímo do Chicaga asi třetí neděli po konečné schůzi našeho čísla 25 ZČBJ, Žižkova Palcátu. Těchto \$9.25, jež Vám zasílám, sebral jsem po tryzně, a to, od Fr. Skoedopole, Aloisa Veselého, Josefa Hlavy a Frant. Bačkory po \$1, od Václava Vtípila 75c, po 50c od Josefa Šmahy, Jiřího Šmahy a Václava Peška, po 25c od Jana Fišera a Václ. Kuličky, i sám připojuji \$2.50. Děkuji Vám ze srdce za Vaši práci, co už jste tu vykonal. Víím sám, co je to postavit se neohroženě proti těm, kteří nemají ani srdce ani svědomí, — jimž nade vše je všemohoucí dollar. Přeji Vám mnoho zdaru. Váš Frant. Fiala.

TIGERTON, Wis., 30. července.

Velectěný spisovatel, byl jste snad až příliš laskav, povšimnuv si oné nepatrné zásluhy, jak byla bych se ani ve smu nenadála. A tak mi to připadalo, jako by to bylo málo, co jsem posílala, a když mnohým ani toliké Vaše výzvy srdcem nepohnuly, místo něhoho lhostejného posílám sama ještě 50 centů. Znamenám se se vši úctou Marie Bankertová.

HALLAM, Neb., 25. července.

Čtený pane, zde Vám posílám \$1 na Havlíčkův pomník za sebe a za svého muže, s nímž čítáváme Vaše glossy. Kdyby všichni ti Češi v Americe, kteří jsou zámožnější nás, něco poslali, snad brzo bychom mohli si koupit fotografii toho pomníku, jenž zde zůstane, doufejme, důstojnou památkou důstojné minulosti. — Byla bych Vám poslala příspěvek dříve, ale jak pravdu děl p. Špírk, pro farmerskou práci nezvěděli jsme o Vaší výzvě až dnes. Jsem ráda, že jsem v P. Z. viděla fotografii Havlíčkovu. — Divím se, že těch peněz se Vám tam málo schází. Zdá se mi, že by každý mohl dát aspoň to na ten pomník, co ho strká se strany na stranu, když kolísavě se vrací ze salonu. Můžete to věru někdy poznamenat ve svých glossy, že bychom několik pomníků tu mohli postavit, kdyby se tolik toho mokrého zboží hrdlem neprolévalo! S úctou Bedřiška Novotná.

PITTSBURG, Pa., 13. srpna.

Vážený pane, jsem velmi potěšena, že Vaše výzva na Havlíčkův pomník setkala se se zdarem a mám srdečnou radost, že se již sešla první padesátka. Protož Vám zasílám na tu druhou padesátku 30 centů, i doufám, že die Vašeho přání se celá stovka brzo sejde. To Vám ze srdce přeje Žofie Kasperová.

HOPKINS, Minn., 15. srpna.

Čtený pane, zasílám Vám výtěžek sbírky, podniknuté naší mladou, před neúplným rokem založenou Jednotou "Sokolem". Mohlo to

ho snad být ještě více, ale už mne to unavovalo, když tam i tam potkal jsem se s nezdařem, nedůvěrou a zklamáním. Chtěl jsem Vám psát též mnohem více, ale ano k tomu se nedostává duševní síly. Snad až podruhé. Nepatrná tato částka, sebraná z úcty a lásky k velikému K. H. Borovskému malou a chudou Jednotou kéž povzbudí všechny jiné spolky, větší a bohatší. Přispěvky odvedeny byly akto: Po \$1: bratři Karel Tittl, J. J. Kopecký, J. T. Totushek, S. G. Švec. Po 25 centech: bratři Fr. Dvořák, Josef Hromádka, Ad. Nykodym, Josef Paleček, W. S. Smetana. Po 15 centech: bratři A. Makovský, Josef Tlustý. Po 10 centech: bratři Josef Lorenc, Jan Novák, Chas. J. Paiman, C. Král, A. P. Kline, James Chmel, Petr Drábek Vojta Hlaváček, Jindřich Pokorný, Frant. Čížkovský, Frank Bukáček, A. Šmídek, Ed. L. Lapour, Joe Michl, Albert Chmel, Frant. Bertek, Frank Hlaváč Chas. Empauger, F. Cormick, Ed. Popelka, A. Lhmota, Jos. Stodola, Mike Koblas, Thom. Vranek, Jos. Šedivý, Fr. Brejcha, Jos. Bednár, Vojta Hořejš, W. J. Smetana, Jos. Hamack, W. F. Brev, J. J. Kocourek, E. Makovský, J. Bend. Potušek. Na zdar! Za Těl. Jed. Sokol Frant. Dvořák.

KEWAUNEE Wis., 4. srpna.

Drahý náš Havlaso, Havlíčkův stoupenče! Chápu se péra, abych splnila Vaše přání a posílám půldollar na Havlíčkův pomník. Nevím, jaké srdce by to musilo být, aby Vaše glossy jím nepohnuly. Stále mám na mysli Vaše připomenutí: "Opakuju svou adresu a čekám..." Tak ráda byla bych psala hned, ale pro pilnou práci nebylo možno; jsme teď právě prostřed žní, a ještě jsme s mužem sami k práci, — s malými dětmi. — Drahý příteli — (odpusťte, že Vás tak nazývám, ale nemohu jinak) — škoda, přeskoda, že takových srdcí nerodí se více, jako je to Vaše. Pak bychom my Češi nebyli tak pozadu, často tak hrozně pozadu. Váš "Dobrý Muž s Pošetilým Srdcem" mi připomíná u našeho řádu nedávno se odehraví, podobný kousek. To odnesl můj otec, jenž přimlouvaje se za příspěvek pro M.V.V., potkal se s podobným výsledkem. Nevím, co si takový bratr myslí, jenž slibuje podporovat všechny české podniky a zakládat české školy, ale když se od něho žádá dodržení slibu, — je hluchý a srdce má jako ta skála. Než nezapomínejte! Takový at jen si drží tu svou kapsičku! Pevně doufám, že je nás tu ještě dost, abychom postavili Havlíčkovu pomník z lásky a úcty, — jen něhoho jsme potřebovali, aby nás povzbudil, vytrhl z dřimoty. Tím jste Vy a jen Vy to dokážete. Tak jsem tedy ulehčila zas jednou trochu svému srdci — a Vás snad nezarmoutila. Znamenám se v úctě a jako upřímná Češka, Lizzie H. Lukešová.

Jsmo potěšeni, že v příštím čísle bude nám možno oznámit dovršení první stovky, sebrané čtenáři p. Havlasovým na pomník Havlíčkův v Chicagu. Krásným úkazem je, že příspěvky poslali z přátelství k onomu, jenž o ně žádal, i ti, kteří na tyž účel už dříve venovali co mohli. A že někteří, jako paní Kasperová a Bankertová, poslaly i podruhé, — nebo že p. Fr. Dvořák pokusil se s úspěchem o druhou sbírku v Hopkins... Takové úkazy utěší nás při pomýšlení, že přece jen tisíce zůstaly lhostejnými. A jsme rádi, že zásluhou svého milého spolupracovníka Pokrok Západu oslaví nejdůležitější památku našeho národního mučedníka, Karla Havlíčka.

KRAJANÉ POZOR!

Bohaté rolnické pozemky ve výš. Kansasu v okresích Marion, Butler, Dickinson a McPherson mám na prodej, krásné zařízené farmy i pozemky nevdělané, v ceně od \$30 do \$55 akr. Korna jest královnou výš. Kansasu, pšenice, oves, ječmen, žito, vojteška a veškeré traviny, vše vydává bohatou zeň. Mírné podnebí, dostatek deště, poloha mírně vlnitá, hluboká černá ornice. Velká česká osada je již zde. Píšte si hned o podrobnosti na

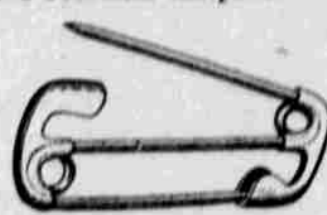
V. J. BOSH,

Marion, Kansas.

Real Estate and Loans,

Nový český podnik.

Tuto přinášíme vyobrazení vynálezu Jidřicha Kašpara:

V Tyndall, So. Dak., založena byla společnost pod jménem "THE DOUBLE POINTED SAFETY PIN MFG. CO.", která výtečný vynález tento od pana Kašpara odkoupila. Společnost tato má před sebou skvělou budoucnost, neboť vynález tento možno velice lacino vyrábět a budou ním zlepšeny držáky spodních kalhot, držáky na punčochy, spínky sukni a živůtků a mnoho jiných užitečných věcí, které se však prodávají v trhu za vysoké ceny, za 10c. až 25c. pár. Jedno posazení samostatných strojů nejmodernějšího vydání vyrobí 12,000 špendlíků za den a tak při ceně 10c. za pár bude denní výroba páciť na \$600.00. Vydání, spojené s výrobou, nepřestoupí \$30.00, tak že výdělků budou velké. Aby společnost tato mohla koupit stroje, prodává akcie, kteréž se nyní prodávají lacino, však v brzkou vstoupnou a příjmy na penězích v nich uložených budou velké. Jest to vynález Čecha, podnik Čechů a měli bychom se postarat o to, aby i nadále zůstal v rukou českých. Píšte si o další podrobnosti a vysvětlení na adresu

JIDŘICH KAŠPAR, Pres., 27k1 Tyndall, S. Dak.

Karlovarské mi pomohlo.

Když potřebujete jistě účinkující lék pro žaludeční choroby, špatnou chuť k jídlu, nespavost, stálou únavu, tak sáhněte ihned pro

a neberte jiné, protože toto jistě působí na žaludeční ústrojí a tím obnovuje a vyčišťuje krev. Čtete co píše krajan p. Štěpán Kobilly, Ely, Minn.: Mám přítele, který trpěl řadu let na bolesti v žaludku, tak jsem mu objednal Karlovarské Léčivé Víno a po využití 3 láhví odivně se sebral a žaludek úplně posravnul. Pravi nyní, že jest to nejlepší lék, protože skusil velmi mnoho jiných a žádné mu nepomohly až Vaše Karlovarské. Bednička o 12. láhvi tohoto výtečného Léčivého Hořkého Vína za \$3.00, přímo zaslal U. S. Medicine & Importing Co., (A. V. Koubek, Fidelity) 2819-21 Larimer St., Denver, Colorado. Na prodej v lékárnách a všech obchodech.

Předplatte se na Pokrok pouze \$1 ročně.